

nem delu v odnosu do obrtnikov odpravili številne pomanjkljivosti. Največji problem pa ostaja zajemanje prometa med občani. Še vedno se ne izdajajo računi za opravljene storitve, občani računov ne zahtevajo in s tem pripomorejo k davčnim utajam.

VI. DELO UPRAVE ZA DRUŽBENE PRIHODKE IN KADROVSKA ZASEDBA

Delo uprave za družbene prihodke je v letu 1984 in zadnjih letih bilo uspešno. Uspešno je bilo predvsem z vidika zagotovitve sredstev za splošno porabo, dosežene izterjave in opravljenih pregledov poslovnih knjig. Kolikor pa natančnejše analiziramo problematiko doslednega obdavčevanja, pa lahko ugotovimo še številne pomanjkljivosti. Te so na kratko naslednje:

- nejasni predpisi, hitro spreminjanje zakonodaje in neuskkljenost posameznih predpisov;

- premajhna povezava vseh subjektov, ki vplivajo na izvajanje obdavčevanja in s tem redno in pravilno plačevanje družbenih obveznosti;

- preslaba opremljenost davčne uprave s programi računalniške obdelave podatkov, povezava z informacijskimi sistemi (EMŠO — evidenčna matična številka občanov, registracija vozil, registri zemljiških evidenc...);

- slaba finančna in davčna disciplina občanov, saj prijav o nepravilnostih skoraj ni;

- neučinkovitost je tudi v preslabi strokovni usposobljenosti delavcev uprave za družbene prihodke in slabem nagrajevanju. Vse več je odhodov delavcev iz uprave zaradi prenizkih osebnih dohodkov.

ZAKLJUČEK

Izvajanje davčne politike je pomemben segment vsakega gospodarskega sistema. V delovanje davčne politike se vključujejo številni drugi predpisi, ki urejajo ali pogojujejo delo uprav za družbene prihodke. Ravno tako na pogoje poslovanja, pridobivanja dohodka in s tem razvoja drobnega gospodarstva vpliva vrsta drugih omejitvenih faktorjev. Drobnogospodarstvo je poleg davčne politike odvisno od gospodarskih razmer, gibanja cen, možnosti najemanja kreditov za poslovanje, od ureditve carinskih predpisov, možnosti zaposlovanja in izgradnje poslovnih prostorov itd.

Enotni davčni predpisi omogočajo, da ne prihaja med občani do neupravičenih razlik v višini predpisanih obveznosti. Z razvojnimi programi občin in plani je mogoče pospeševati posamezne dejavnosti le z davčnimi olajšavami. Te pa so premajhne, kolikor ni tudi drugih ustreznih ukrepov, od pridobivanja dovoljenj, do pogojev poslovanja.

Dosledno zajemanje doseženih dohodkov občanov mora postati temeljna naloga uprav, delo inšpektorjev za družbene prihodke se mora opravljati strokovno in sistematično — na terenu ter mora biti povezano med seboj tudi z drugimi inšpekcijskimi službami, odmerne in druge službe pa morajo zlasti pri vodenju zahtevnih posebnih ugotovitvenih postopkov izboljšati kakovost dela. Menimo, da zaradi količinsko obsežnih nalog uprav trpi kakovost dela.

**Direktor
uprave za družbene prihodke
Miroslav Brečko, I. r.**

Ugotovitve, stališča in predlogi izvršnega sveta k informaciji o izvajanju davčne politike v občini.

Izvršni svet je na svoji 175. seji dne 22. 4. 1985 obravnaval predloženo gradivo in sprejel naslednje ugotovitve, stališča in predloge:

1. Izvršni svet ugotavlja, da poročilo celovito prikazuje izvajanje davčne politike v občini in ga kot takega tudi sprejema.

2. Izvršni svet ugotavlja, da je oblikovanje davčne politike v občini omejeno le na izvajanje določil zakonov in dogovorov, tako na zveznem kot tudi republiškem nivoju. Ti dokumenti določajo nekatere osnove in merila tako podrobno, da občina praktično nima možnosti oblikovati neko lastno davčno politiko, ki naj bi poleg fiskalnega imela zlasti razvojno usmerjevalni značaj.

3. Izvršni svet ugotavlja, da se urejanje davčne politike s spremembami zakonov, dogovorov in drugih predpisov vse preveč pojavlja kot vsakoletna aktivnost, vendar ne v

kvalitetnem, pač pa samo v kvantitativnem pogledu (spremembe stopenj, olajšav, osnov itd.), kar pa ne prispeva k socialni varnosti občana, ki se ukvarja z osebnim delom s sredstvi v njegovi lasti. Zato izvršni svet predlaga, da v prihodnje več pozornosti posvetimo bistvenim nalogam davčne politike, opredelimo cilje, ki naj jih davčna politika zasleduje, k spremembam osnov, davčnih stopenj, olajšav in drugih kvantitativnih elementov pa pristopamo le izjemoma in na daljši čas.

4. Iz informacije, zlasti pa iz podatkov o številu obrtnikov, ki plačujejo davek, je jasno razvidno, da davčna politika oziroma njeno izvajanje v občini Ljubljana-Siška ne deluje zaviralno na razvoj osebnega dela, vendar pa ga tudi ne pospešuje. Davčna politika mora biti tako naravnana, da bo občana stimulirala k širitvi njegove dejavnosti, k doseganju čimvečjega dohodka, do katerega bo imel interes on sam pa tudi širša družbena skupnost.

5. Izvršni svet kritično ocenjuje nalaganje novih nalog upravam za družbene prihodke in to zlasti tistih, ki nimajo nikakršne povezave z njihovo osnovno funkcijo, to je z odmero in pobiranjem družbenih obveznosti, pri tem mislimo na pobiranje raznih samoupravno dogovorjenih obveznosti, vodenje raznih evidenc za samoupravne interesne skupnosti ipd. Prevezemanje teh nalog zahteva povečevanje števila zaposlenih, kar pa nikakor ni v skladu z zahtevom po zmanjševanju družbene režije v upravnih organih. Poleg tega pa to ob omejevanju splošne porabe povzroča še dodatne probleme.

Izvršni svet

Predlog

Na podlagi 18. člena zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81) in 190. člena statuta občine Ljubljana-Siška (Uradni list SRS, št. 2/78, 31/81 in 8/82) sta skupščina občine Ljubljana-Siška na seji zbora združenega dela in seji zbora krajevnih skupnosti in skupščina kulturne skupnosti na seji dne sprejeli

ODLOK

o razglasitvi 14 kmečkih objektov za etnološki spomenik

1. člen

S tem odlokom se določijo objekti, ki se razglasijo za etnološki spomenik z navedbo občanov in civilno pravnih oseb, ki imajo lastninsko ali drugo pravico na etnološkem spomeniku (v nadaljnjem besedilu imetniki) in družbeno pravnih oseb, ki upravljajo z etnološkim spomenikom (v nadaljnjem besedilu: imetniki pravice upravljanja), lastnosti, ki utemeljujejo razglasitev, varstveni režim ter razvojne usmeritve glede spomenika in njegove neposredne okolice.

2. člen

S tem odlokom se razglasa:

Kmetija na Sedlu, Šmarna gora za etnološki spomenik — sooblikovalec kulturne krajine.

Nekdanja gostilna je v tesni povezavi s šmarnogorskim kompleksom in nastankom protiturškega tabora ter predstavlja soodvisno zgodovinsko naseljitveno kontinuiteto. Zaradi izpostavljenosti lege se stopnjuje njen lokacijski in oblikovni pomen.

Objekt Hraše 15 za etnološki spomenik — fragment. Nadstropna kmečka stavba z dvokapno streho na čop in polkrožno oblikovanim portalom iz zelenega tufa. Objekt Vodice 60 za etnološki spomenik — sooblikovalec kulturne krajine.

Nadstropna kmečka stavba izjemne gmote in florisa, ki sta plod številnih dozidav od 16. do konca 19. stoletja. Stavba je bila last kmeta svobodnjaka, kar kaže lokacija kmetije izven strnjene naselja in ohranjena hišna kronika.

Objekt Vodice 85 za etnološki spomenik.

Nadstropna kmečka stavba z značilnim alpskim tlorisom, ki je v osnovi baročna s spremembami v 19. stoletju. S svojo lego v uličnem okljuku je nosilec ulične

zazidalne linije najstarejšega dela strnjeno pozidanih Vodic.

Stanovanjska hiša Medvode, Cesta komandanta Staneta 16, za etnološki spomenik.

Nadstrešna stanovanjska stavba z dvokapno streho na čop je pomemben dosežek naše trške arhitekture 19. stoletja. Objekt je istočasno nosilec identitete starejšega dela naselja ter pomemben člen ulične zazidalne linije.

Objekt Smlednik 41 — župnišče za etnološki spomenik.

Župnišče v Smledniku je ambiciozna podeželska stavba. Nadstropna stavba je pokrita z dvokapnico, ki se na čelnih straneh zaključuje na čop. V »Copf« stilo izoblikovane in neokrnjene ohranjene fasade izpričujejo odmevnost stilne meščanske arhitekture. Stavba ima tudi prostorski pomen, s svojo lokacijo logično zaključuje naselje, ter kvalitetno dopolnjuje vaški ambient.

Objekt Zapoge 20 za etnološki spomenik.

Nadstropna kmečka stavba z zamaknjanim tlorisom na dvoriščnem delu fasade. Stavba ima poseben pomen za raziskavo razvojnih stopenj slovenske ljudske arhitekture, oblikovanja in členitve v sistemu glavne vaške ulice.

Objekt Osolnik 1 za etnološki spomenik v kulturni krajini.

Samotna kmetija (pri Anžič) v neposredni bližini sv. Mohorja na Osolniku. Hiša je izoblikovana kot pribrežni vrhhlalni tip stavbe. Čeprav je stavba v današnji pojavi obliki značilna za 19. stoletje, je njen postanek vsekakor starejši. Stavba ima prostorski pomen zaradi lege v pokrajini na izpostavljeni vzpetini, tako v samostojnem vidnem polju kot v sooblikovanju širšega prostora skupaj z dominantno cerkvijo na Osolniku.

Objekt Dol pri Medvedah za etnološki spomenik.

Stavba leži na desnem bregu Sore, v neposredni bližini vaške cerkve sv. Mihaela. Ambiciozna kmečka hiša je med najkvalitetnejšimi ohranjenimi objekti iz 17. in 18. stoletja z značilnim alpskim tlorisom s tradicionalnim razporedom notranjih prostorov. Zunanjščina je za razliko od slikovite alpske mnogo strožje oblikovana. Zatrepi deli fasad so gladko opaženi z deskami brez lin, pa tudi leseni »ganki« so povsem enostavni. Stavba ima poseben pomen, saj združuje v sebi vse elemente od regionalne značilnosti arhitekture, zgodovinske izpovednosti, socialne opredeljenosti, do likovnih in prostorskih kvalitiet.

Objekt Seničica 29 za etnološki spomenik.

Domačija leži v goličavem področju pod Golim brdom. Stavba je značilna kmečka z arhitektonskimi baročnimi elementi 18. stoletja, je pa tudi primer ene redkih stavb, ki v času izrednega razvoja meščanske in kmečke arhitekture ter bivalne kulture ni doživela rasti v širino, ampak le v višino. To je razvidno tudi s čelne fasade, kjer je v pritličju in nadstropju le po dvojne okna.

Objekt Goričane 23 za etnološki spomenik.

Stavba leži vzporedno z vaško potjo na začetku brezine, neposredno ob vstopu v grajski kompleks Goričan. Namen zaščite je v ohranitvi skromne, vendar tipološko in sociološko značilne vaške arhitekture. Njen pomen stopnjuje še izrazita lega v prostoru, ki je vidno izpostavljena ter dopolnjena z grajskim kompleksom nad njo, s katero je prostorsko in vsebinsko povezana v nedeljivo celoto.

Objekt Ljubljana-Guncelje 37 za etnološki spomenik.

Stavba stoji na najbolj poudarjenem delu starih Guncelj. Je izredno ambiciozno zasnovana in oblikovana in ena med najbolj kvalitetnimi tovrstnimi objekti v širšem ljubljanskem in slovenskem prostoru. Pomembna je tudi v bogatem stavbnem razvoju, ki se je iz vertikalnih funkcionalnih enot z dodajanjem posameznih celic spremenila v horizontalno prostorsko zasnovo, ki predstavlja kvaliteten premik v razvoju stanovske kulture kmeta v 16. in 17. stoletju.

Objekt Ljubljana-Guncelje, Gunceljska 45 za etnološki spomenik.

Stavba je zgrajena v zazidalnem uličnem nizu starih Guncelj, ki je potekal v strnjeni pozidavi od vaškega križišča pri številki Gunceljska 37 do gozdnega roba. Prostorsko je sicer manj izpostavljena, vendar za celotno dožemanje ambientsa nepogrešljiva. Nikoli ni bila nadzidana. Bogata polihromirana in členjena fasada bi dobila še večjo veljavo ob primerni prezentaciji fasadnih ometov na stavbah v neposredni bližini.

Kompleks Vodnikove domačije, Vodnikova 65 za etnološki spomenik.

Vodnikovo domačijo sestavlja kompleks stavb ob Vodnikovi cesti, tik pod Šišenskim hribom. Kompleks stanovanjske hiše in gospodarskega poslopja dopolnjuje pritlični paviljon, prostor in ambient pa zaključuje pritlična kmečka stavba Vodnikova 61 a. Znotraj omenjenega prostora je tudi znamenita »kamnita miza« in skupina dreves, sestavljena iz štirih kostanjev in ene lipe.

Sama stavba kot celoten kompleks ima več pomenov: v njej se je rodil leta 1758 prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik, na tem mestu se je manifestirala nova prebujena slovenska narodna zavest, v tej stavbi je bil dalj časa sedež šišenske »čitalnice«. Objekt, v katerem je bila gostilna do leta 1930, je značilen primer kmečke arhitekture, po tlorisu alpskega tipa, ki pa z na zunaj vidnimi arhitektonskimi elementi in merskimi razmerji prehaja v osrednji slovenski prostor. Okolje pogojuje izjemna lokacija ob cestnem razpotju tik pod Šišenskim hribom, prav tako pa tudi naštetih ohranjenih objektov, ki zagotavljajo predstavitev dovolj avtentičnega prostora ob Vodnikovi domačiji.

3. člen

V drugem členu navedeni etnološki spomeniki stojijo na zemljiščih z navedenimi parcelnimi številkami, in so v lasti oziroma v upravljanju naslednjih imetnikov oziroma imetnikov pravice upravljanja:

Zap. št.	Kat. občina	Zk. vložek	Št. parcele	Kultura	Izmera	Imetnik oziroma imetnik pravice upravljanja
1.	Tacen	107	278	hiša	brez izmere	last Šetina Staneta, Tacen 49
2.	Hraše	162	467/2	stavbišče s hišo	268 m ²	družbena last., pravica uporabe EMONA Ljubljana? TOZD poljedelstvo-govedoreja Domžale, Levstikova 39
3.	Vodice	85	931	hiša, dvorišče, hlev vrt	1814 m ² 880 m ²	last Tavčar Ivanke, Vodice 60
4.	Vodice	65	167	hiša in gospod. poslopje	brez izmere	last Kržič Jožeta 85

Zap. št.	Kat. občina	Zk. vložek	Št. parcele	Kultura	Izmera	Imetnik oziroma imetnik pravice upravljanja
5.	Medvode	357	29/1	hiša	350 m ²	družbena last., stavba kot celota v upravi občine Ljubljana-Siška; lastniki posameznih delov stavbe: De Zordo Franciška, Franca Rozmana 16, Ljubljana, Spasojevič Nada, Gorazdova 7, Ljubljana, Spasojevič Jovo, Gorazdova 7, Ljubljana, Tio-savljevič Tioslav, Pot na Rakovo 15/h v Ljubljani, Makovec Štefan, Medvode 49, Makovec Sonja, Medvode 49
6.	Smlednik	345	67	zgradba	brez izmere	last rimskokatoliškega župnijstva, Smlednik 41
7.	Zapoge	292	536	stavbišče s hišo stavbišče z gospod. poslopjem	brez izmere	last Weis Petra, do 1/2 in Weis Marije do 1/2, oba Zapoge 29
8.	Studenčnice	47	964	hiša, dvor., gospod. posl.	brez izmere	last Čerman Janeza, Osojnik 3
9.	Sora	51	272	stavbišče, hiša, gospod. posl., dvorišče	467 m ²	last Sušteršič Franca, Dol 5
10.	Golo brdo	9	86	stavbišče s hišo, gospod. posl., dvorišče	brez izmere	last Zavašnik Andreje, Seničica 11
11.	Preska	1161	832/1	dvorišče hiša zgradba	87 m ² 90 m ² 12 m ²	last Babnik Vitoslave, Goričane 23, do 2/40, Babnik Jožeta, Cankarjeva 9, Ljubljana, do 3/40, Babnik Mete, Goričane 23, do 3/40, Babnik Marije, Goričane 23, do 32/40
12.	Stanežiče	102	394	hiša gospod. posl. dvorišče hiša	169 m ² 425 m ² 672 m ² 112 m ²	last Kopač Antona, Gunceljska 37, Ljubljana, do 1/3, Kopač Stefana, Gunceljska 37, Ljubljana, do 1/3, Kopač Cirile, Gunceljska 37, Ljubljana, do 1/3
13.	Stanežiče	376	386	hiša dvorišče gospod. posl.	115 m ² 152 m ² 16 m ²	last Zaletel Marije, Gunceljska 45, Ljubljana, do 4/6, Zaletel Marie-Silvie, Gunceljska 45, Ljubljana, do 1/6, Zaletel Dušanke, Gunceljska 45, Ljubljana, do 1/6
14. a	Zg. Šiška	35	821/1	hiša in 2 gospod. posl. dvorišče in sadovnjak	319 m ² 180 m ²	vse družbena lastnina v upravi občine Ljubljana-Siška; eno stanovanje v hiši last Pogačnik Bogoljuba, Prule 11, Ljubljana
14. b	Zg. Šiška	1771	821/3	stavbišče z gospod. posl.	135 m ²	zemljišče družbene last. gosp. poslopje last Pogačnik Bogoljuba, Prule 11, Ljubljana
14. c	Zg. Šiška	1568	820	stavbišče s hišo dvorišče	132 m ² 310 m ²	zemljišče družbena lastnina, stavba last Modic Antona, Vrazov trg, Ljubljana, do 1/2, Serbec Milana, Sišenska 12, Ljubljana, do 1/4, Serbec Karoline, Sišenska 12, Ljubljana, do 1/4
14. d	Zg. Šiška	1659	821/2	stavbišče z gospod. poslopjem	131 m ²	last Vincek Petra, Vodnikova 65, Ljubljana, do 1/2, Vincek Dane, Kogojeva 6, Ljubljana do 1/2

Varstveni režim:

— Objekt Šmarna gora, kmetija na Sedlu.
Ohranjanje se sedanje stanje z vsemi stavbnimi elementi, možna je sanacija in konsolidacija.

— Objekt Hraše 45.

Varuje se portal v neokrnjeni obliki.

— Objekt Vodice 85.

Varuje se stavbna greda objekta, značilno oblikovano ostrežje, členitev fasad oziroma arhitektonski členi kot so portali, okenski okvirji, mreže, značilno obokane, lesen profiliran strop ter struktura portalnega ometa.

— Objekt Vodice 60.

Objekt se ohranja s sedanjim stanjem z vsemi arhitektonskimi detajli, členitvijo fasad in strukturo fasadnih ometov. Objekt je možno sanirati in konsolidirati.

— Objekt Medvode, Komandanta Staneta 16.

Zunanjščina se ohranja v neokrnjeni obliki z vsemi arhitektonskimi členi in fasadnimi ometi, možne so adaptacije, ki ne bodo posegle v strukturo stavbe in spremenile fasadnega izgleda.

— Objekt Smlednik 41.

Neokrnjena se varuje zunanjščina z značilno členitvijo fasad in strukturo ometov.

— Objekt Zapoge 20.

Varuje se pričevalne sestavine stavbe — gmota, streha, arhitektonski elementi (portali, okna), struktura fasadnega ometa. Možna so konsolidacijska in sanacijska dela. Potrebno je restavrirati fresko sv. Florijana.

— Objekt Osolnik 1.

Varuje se stavbna gmota objekta, strešni naklon, barva in raster kritine ter struktura fasadnega ometa. Varujejo se arhitektonski detajli kot so portali, okna, mreže in ostali dekor. Okolica objekta mora ostati nepozidana.

— Objekt Dol pri Medvodah.

Objekt se ohranja v svoji neokrnjeni obliki. Dovoljena je le sanacija in konsolidacija.

— Objekt Seničica 29.

Objekt se varuje v svoji izvirni neokrnjeni podobi. Možna je odstranitev kasnejših pozidav in interpolacij. Po potrebi se izvede sanacija, konsolidacija in prezentacija. Neposredna okolica objekta je nezazidljiva.

— Objekt Goričane 23.

Stavba se varuje v svoji izvirni in neokrnjeni podobi. Po potrebi se mora sanirati, konsolidirati, oziroma restavrirati. Novogradnja v neposredni okolici ni dovoljena.

— Objekt Guncelje, Gunceljska 37.

Objekt se varuje v izvirni neokrnjeni podobi, možna je odstranitev kasnejših neustreznih prizidav in interpolacij. Če je potrebno, se objekt sanira, konsolidira oziroma restavrira.

— Objekt Guncelje, Gunceljska 45.

Varuje se stavbna gmota objekta, strešni naklon, oblikovanje napušcev, zagotavlja se ustrezen raster in barva kritine, varujejo se vsi arhitektonski detajli ter freske na fasadah. Prav tako se mora zagotoviti ustrezna struktura ometa.

— Kompleks Vodnikova domačija.

Objekt Vodnikova 65.

Objekt se varuje v svoji izvirni in neokrnjeni obliki. Dovoljena je sanacija in konsolidacija.

— Objekt Vodnikova 63 in 61 a.

Varuje se stavbne gmote, višinski gabarit, strešni naklon, barva in raster kritine. Varujejo se ohranjeni arhitektonski in slikani elementi. Zagotoviti je ustrezne fasadne omete. Pri Vodnikovi 65 se zavarujejo naslednje dendrološke naravne znamenitosti. Za lipo in kostanje velja režim varovanja za dendrološke naravne znamenitosti s tem, da so prepovedani posegi, ki bi ogrozili naravni razvoj dreves, dovoljena je le sanacija.

5. člen

Razvojne usmeritve:

— Smarna gora, kmetija na Sedlu.

Možno je ohraniti sedanjo funkcijo manjše kmetije ali pa vzpostaviti starejšo funkcijo gostilne.

— Hraše 45, funkcija ostaja neizpremenjena.

— Vodice 60, ohranja se sedanja tradicionalna namembnost oziroma funkcija kmetije.

— Vodice 85, ohranja se sedanja tradicionalna namembnost, oziroma funkcija kmetije.

— Medvode, cesta Komandanta Staneta 16, ohranja se stanovanjska namembnost prostorov.

— Smlednik 41, ohranja se tradicionalna namembnost župnišča.

— Zapoge 20, ohranja se tradicionalna funkcija kmetije.

— Osolnik 1, ohranja se sedanja tradicionalna namembnost kmetije.

— Dol pri Medvodah 5.

Za objekt je smiselno, da se ohranja sedanja funkcija — hlev, s tem da se aktivira tudi stanovanjski del, bodisi kot bivalni ali razstavni prostor.

— Seničica 29, ohranja se sedanja tradicionalna funkcija kmetije.

— Goričane 23, Zaradi ohranitve objekta se ohranja sedanja funkcija.

— Ljubljana-Guncelje, Gunceljska 45.

Ohranja se sedanja funkcija stanovanjskega objekta.

— Ljubljana, Vodnikova 65.

Objekt je saniran in obnoven z namenom, da se poleg spominske sobe Valentina Vodnika nameni večina prostorov kulturni dejavnosti. Prillični paviljon se tudi nameni kulturni dejavnosti.

6. člen

Pri etnoloških spomenikih je potrebno preprečevati posege, s katerimi bi se utegnile spremeniti po odloku opredeljene lastnosti. Za vsak predviden poseg na območju spomenikov morata komite za družbene dejavnosti in komite za urejanje prostora občine Ljubljana-Siška pridobiti soglasje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo narave in kulturne dediščine.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Mestna uprava inšpekcijskih služb mesta Ljubljane.

8. člen

Upravni organ, pristojen za premoženjsko-pravne zadeve, poda predloge za vpis etnoloških spomenikov v zemljiško knjigo.

9. člen

Ta odlok začne veljati 8 dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Sl.:
Ljubljana, dne

**Predsednica skupščine
občine Ljubljana-Siška
Anka Tominšek, dipl. iur.**

Obrazložitev

Osnutek predlaganega odloka je bil obravnavan in sprejet na 34. seji zбора združenega dela dne 4. 2. 1985 in 32. seji zбора krajevnih skupnosti dne 30. 1. 1985.

Na osnutek so bile podane naslednje pripombe:

— normativno-pravna komisija:

a) osnutek odloka je treba redakcijsko popraviti

— predlagatelj je pripombo pri pripravi predloga odloka upošteval;

b) v 2. členu je potrebno opredeliti in ločiti lastnike oziroma imetnike pravice uporabe in upravljanja

— pripomba je upoštevana v 3. členu predloga;

c) v 3. členu je potrebno opredeliti kakšen je varstveni režim I. stopnje

— varstveni režimi so opisani za vsak objekt posebej v 4. členu predloga odloka. Zakon o varstvu naravne in kulturne dediščine ne predvideva stopenj zaščite, ki pa jih strokovna organizacija uporablja kot interno merilo;

d) pri vsakem objektu, ki je v odloku naveden za etnološki spomenik, je potrebno vnesti tudi vložno številko iz zemljiške knjige, kat. občino, številko parcele in kulturo, če je na tej parceli;

— pripomba je upoštevana v 3. členu predloga odloka;

e) potrebno je tudi proučiti termin »etnološki spomenik« ter ga uskladiti s 16. členom zakona o naravni in kulturni dediščini.

V 16. členu zakona o naravni in kulturni dediščini so navedeni nazivi spomenikov, glede na njihove značilne lastnosti. Ker so predlagani kmečki objekti rezultat načina življenja, stavbarstva in domače obrti, jih po navedeni opredelitvi uvrščamo med etnološke spomenike.

**Konferenca delegacij št. 50 KIT KZ Medvode,
Temeljna delegacija KS Smlednik**

Temeljna organizacija se ne strinja z odlokom, predlagatelj mora predhodno zagotoviti pozitivna soglasja lastnikov objektov, prav tako pa ugotavljamo, da je nekaj objektov, ki so predlagani v zadnjem času spremenili podobo in je vprašanje, če so še te vrednosti, da se zaščitijo. (Čarman Janez, Govejek 4.)

Prav tako smo mnenja, da je potrebno z odlokom o razglasitvi objektov zagotoviti tudi sredstva za zaščito oziroma obnovo, ne glede v čigavi lasti so.

V zvezi z 9. točko dnevnega reda za zbor KS je temeljna delegacija sprejela sklep, da se oskrbnike hiš, ki so v osnutku odloka o razglasitvi etnoloških spomenikov na območju občine Ljubljana-Siška, obvesti o predlogu, in v kolikor imajo v zvezi s predlogom pripombe, naj jih posredujejo SO Ljubljana-Siška — zbor KS.

Zakon o naravni in kulturni dediščini izvaja skupščina občine za svoje območje in na osnovi predloga strokovne organizacije sprejema ustrezne odloke.

Zakon predpisuje v 10. členu, da morajo imetniki naravne in kulturne dediščine ravnati z njo kot dobri gospodarji in jo ohranjati ali pa jo prepustiti strokovni organizaciji.

S tem odlokom torej imetniki niso finančno prizadeti, vendar morajo ob spremembah na objektu le-te izvajati po navodilih strokovne organizacije. Predelave, adaptacije, obzidave itd., pa tudi po ostali zakonodaji niso dovoljene brez dokumentacije in dovoljenj.

Posameznim lastnikom oziroma imetnikom pravice upravljanja bomo posredovali delegatsko gradivo s predlogom odloka in pozivom, da pripombe naslovijo na svoje temeljne delegacije in prenesejo zboroma.

O predlogu za uvrstitev med etnološke spomenike so bili že obveščeni ob pripravi strokovnega gradiva; po sprejetju pa vsak posameznik prejme odločbo, ki jo izda organ za premoženjsko-pravne zadeve.

Izvršni svet je predlog odloka obravnaval na svoji 179. seji dne 20. 5. 1985 in sprejel naslednji

sklep:

Izvršni svet določa predlog odloka o razglasitvi 14 kmečkih objektov za etnološki spomenik in ga posreduje skupščini občine in skupščini kulturne skupnosti v obravnavo in sprejem.

Izvršni svet

Predlog

Na podlagi 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) v zvezi z 3. odstavkom 82. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) na podlagi 190. člena statuta občine Ljubljana-Siška (Uradni list SRS, št. 2/78, 31/81 in 8/82) je skupščina občine Ljubljana-Siška na seji zboru združenega dela in seji zboru krajevnih skupnosti dne 1984 sprejela

ODLOK o sprejetju zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka ŠO-13-Dravljje

1. člen

Sprejme se zazidalni načrt za območje zazidalnega otoka ŠO-13-Dravljje, ki ga je izdelal ZIL, TOZD Urbanizem — LUZ pod številko projekta 3238 v aprilu 1984.

2. člen

Dokumentacija iz prejšnjega člena določa način urejanja trikotnega zemljišča, ki ga omejujejo Regentova cesta, Vodnikova cesta in povezovalna cesta med njima, ki vodi ob objektu PTT v Dravljah.

3. člen

Območje ŠO-13-Dravljje je namenjeno gradnji objektov PTT, doma varnosti, ter ureditvi spremljajočih površin k tema dvema objektoma.

4. člen

Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom, organom, organizacijam in skupnostim pri komiteju za urejanje prostora občine Ljubljana-Siška, Zavodu za izgradnjo Ljubljane, TOZD Urbanizem — LUZ in Geodetski upravi SML.

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja urbanistična inšpekcija pri upravi inšpekcijskih služb skupščine mesta Ljubljane.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

Št.:

Datum:

**Predsednica skupščine
občine Ljubljana-Siška
Anka Tominšek, l. r.**

Obrazložitev

V letu 1982 je bila z generalnim planom urbanističnega razvoja mesta Ljubljane opredeljena površina ŠO-13-Dravljje, namenjena centralnim dejavnostim. Območje se nahaja v neposredni bližini prečkanja Vodnikove (oziroma Regentove) ceste preko zahodne obvoznice. Na njem je bil v preteklosti že zgrajen objekt PTT Dravljje, preostala površina pa je bila s predhodnimi načrtovanji namenjena postavitvi doma varnosti. Ta objekt bo razrešil pereče prostorske probleme postaje LM, dislocirane enote gasilske brigade, ter nekaterih sorodnih dejavnosti, ki se bodo tako lahko namestile v samo težišče območja, kjer je v preteklih letih potekala stanovanjska gradnja v naši občini. Načrtovana lega novopredvidenega objekta je razvidna iz grafične predstavitev zazidalnega načrta.

Zazidalni načrt je izdelal ZIL, TOZD Urbanizem — LUZ v aprilu letos pod številko projekta 3238/84. O njem je razpravljala izvršni svet skupščine občine Ljubljana-Siška na svoji 109. seji dne 2. aprila 1984 in sprejel sklep o javni razgrnitvi. Javna razgrnitev je bila organizirana v času od 13. maja do 13. junija v prostorih KS Dravljje in v občinski stavbi (Javna tribuna, delegatska priloga — julij 1984).

Zbor ZZZ in zbor KS skupščine občine Ljubljana-Siška sta na svojih sejah dne 19. 7. 1984 obravnavala osnutek odloka in nanj nista imela pripomb (29. seja zboru ZZZ, 27. seja zboru KS). Že po sprejemu odloka, 31. 7. 1984, nam je KS Dravljje odstopila v reševanje pritožbo Leopoldine Tome, Vodnikova 218, Ljubljana, ki ne soglaša z osnutkom odloka.

Svet KS Dravljje je pritožbo obravnaval na 4. seji, dne 18. 7. 1984 kot nerešeno premoženjsko zadevo in jo odstopil v reševanje komiteju za urejanje prostora.

Izvršni svet je predlog odloka obravnaval na 179. seji dne 20. 5. 1985 in sprejel naslednje sklepe:

1. Izvršni svet ugotavlja, da je zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana-Siška na svoji 27. seji dne 19. 7. 1984 s prekvalifikacijo osnutka odloka določil besedilo predloga odloka o sprejetju zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka ŠO-13-Dravljje in ga kot takega sprejel.

Zato izvršni svet predlaga zboru združenega dela, da predlog odloka sprejme v enakem besedilu.

2. V zvezi s pritožbo tovarišice Leopoldine Tome na osnutek zazidalnega načrta izvršni svet meni, da se le-ta obravnava ločeno, ker gre za vprašanje odškodninskega postopka stranke in ne vpliva na vsebino zazidalnega načrta.

3. Izvršni svet zadolžuje strokovno službo zavoda za izgradnjo Ljubljane — TOZD Urejanje stavbnih zemljišč, enota Šiška, da pripravi poročilo o utemeljenosti zahtevka Leopoldine Tome do 15. 6. 1985.

Izvršni svet